

Без обзира на подељеност мишљења око вредности овогодишњег филмског фестивала у Пули, као и на мање-више оправдане приговоре да би будући фестивали морали бити другачије осмишљавани и организовани, остаје непобитна чињеница да без ових фестивала не би било могуће ни суочавање вредности. Ово суочавање вредности је д а н а с, по мом мишљењу, један од најважнијих императива наше филмске уметности и нужан предуслов њеног даљег богаћења новим димензијама и достигнућима ширег и трајнијег значаја. Јер ако неко дистигнуће у једној средини стекне репутацију новог и авангардног, из угла посматрања и искустава друге средине може зазвучати као сасвим превазиђено, познато и инспирисано не животом, већ филмским архивима и кинотекама. Само у директном суочавању, рекао бих чак и к о н ф р о н т и р а њ у в р е д н о с т и могуће је излучити праве одлажних величина, стварне стваралачке напоре од повољности и срачунатих ефеката.

Полазећи од ових сазнања посебно бих истајао питање избора филмова за Арену. Могуће је а то се ове године недвосмислено показало, да многи филмови буду једнаке вредности и да је, с обзиром на постојећу квоту, веома тешко одлучити који филмови треба да се издвоје за Фестивал. Објективно, неки морају бити погођени и неправедно дисквалификовани. Чини ми се да би било далеко целисходније када би број филмова који улазе у званичну конкуренцију зависио од квалитета годишње продукције што би омогућило жириима да доноде реалније и правичније одлуке.

С тим у вези је и питање селекције коју обављају наше продуцентске куће. Неке о д њих, као Вардар-филм из Скопља пријавиле су све своје филмове. Како одлуке жирија

нису одговарале њиховим жељама, дигла се велика вика против њега и, ма колико звучало парадоксално против оних филмова које су продуценти сами пријавили, а који су ушли у Арену. Тако су руководиоци Вардар-филма јавно дискриминисали "Македонску крваву свадбу", спремни чак да одустану од даљег учешћа на Фестивалу и да повуку овај филм из Арене. Чудновато, али утолико симптоматичније за стање у оваквим продуцентским кућама. Ако неко не жели да му се качи етикета фолклорног и егзотичног, ако је алергичан на њу, зашто финансира такву продукцију и чини оно што не жели!

Одговорност продуцентских кућа, као у случају Вардар-филма је испод свих очекивања.

На крају бих хтео да истакнем да је овогодишња Пула донела не само неколико добрих филмова, већ и много изванредних глумачких остварења. Не бох могао да не поменем оне ликове које су креирали Тадић, Плеша, Бојанић, Оремовић, Вуковић, Перовић, Башић, Шоваговић, а из мајмлаге генерације Николић који остајукао дубок и трајан уметнички доживљај.

Ацо Шопов